

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 2188
Ημερομ. Κατάθεσης: 10/7/2020

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592097
e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

Προς το Προεδρείο της Βουλής

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον κ. Υπουργούς Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Εργασίας και Κοινωνικών
Υποθέσεων και Οικονομικών

Οι βουλευτές Μαρίνος Γιώργος, Παφίλης Θανάσης, Καραθανασόπουλος Νίκος, Κατσώτης
Χρήστος και Στολτίδης Λεωνίδας

Κατέθεσαν **ΑΝΑΦΟΡΑ** το υπόμνημα του Σωματείου Εργαζομένων στη ΛΑΡΚΟ και ζητούν
τη λήψη των απαιτούμενων μέτρων για την απρόσκοπτη συνέχιση της λειτουργίας της
ΛΑΡΚΟ με διασφάλιση όλων των θέσεων εργασίας, των δικαιωμάτων των εργαζομένων
και των απαραίτητων μέτρων υγιεινής και ασφάλειάς τους.

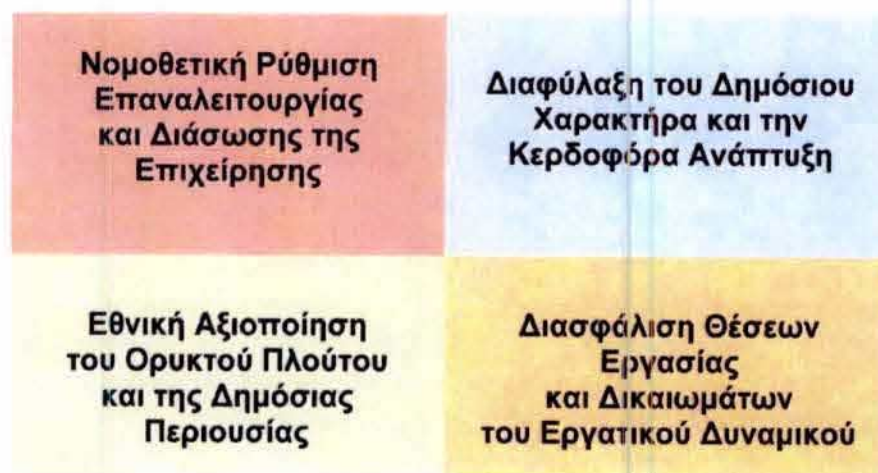
Αθήνα 1/7/2020

Οι καταθέτοντες βουλευτές

✓

Η ΛΑΡΚΟ ΚΑΙ Ο ΟΡΥΚΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

- A. Τι σημαίνει ΛΑΡΚΟ για την Ελλάδα και την Οικονομία
B. Τα Πολλαπλά Αδιέξοδα του Α.21 Ν4664/2020
Γ. Η Πρόταση των Εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ, για την:

A. Τι σημαίνει ΛΑΡΚΟ για την Ελλάδα και την Οικονομία.

Η ΛΑΡΚΟ είναι μια από τις ιστορικές και μεγαλύτερες βαριές βιομηχανίες της Ελλάδας. Δραστηριοποιείται πάνω από μισό αιώνα στην εξόρυξη λατεριτικών μεταλλευμάτων και την παραγωγή κράματος σιδηρονικελίου.

Η μετοχική σύνθεση της εταιρίας είναι η εξής: 55,19% Ελληνικό Δημόσιο, 33,36 % Εθνική Τράπεζα και 11,45 % ΔΕΗ.

Τα μεταλλεία της Εταιρείας βρίσκονται στους Νομούς Ευβοίας, Βοιωτίας, Καστοριάς και Κοζάνης ενώ οι μεταλλουργικές εγκαταστάσεις επεξεργασίας του μεταλλεύματος βρίσκονται στην Λάρυμνα του Νομού Φθιώτιδας και η Έδρα της Εταιρείας στο Μαρούσι Αττικής.

Το Σιδηρονικέλιο αποτελεί το βασικό στοιχείο για την παραγωγή ανοξειδωτου χάλυβα και η ΛΑΡΚΟ είναι βασική προμηθεύτρια πολυεθνικών κολοσσών της παγκόσμιας αγοράς. Είναι μία από τις πέντε μεγαλύτερες εταιρείες στο είδος της και το παραγόμενο προϊόν είναι μοναδικό, χωρίς ποτέ να παρουσιάσει πρόβλημα διάθεσης.

Η ΛΑΡΚΟ είναι η μοναδική εταιρεία στην Ευρώπη που εκμεταλλεύεται εγχώρια λατεριτικά κοιτάσματα και αξιοποιεί ένα μεγάλο κομμάτι του ορυκτού πλούτου της Χώρας μας,

έχοντας αναπτύξει μοναδική τεχνογνωσία, με ανεκτίμητη και ανυπολόγιστη αξία. Στα μεταλλεία της βρίσκονται το 90% των κοιτασμάτων κοβαλτιούχου Νικελίου που υπάρχουν σε όλη την Ε.Ε.

Έχει στην κατοχή της και εκμεταλλεύεται (είτε σαν ιδιοκτησία είτε σαν δημόσια παραχώρηση) τεράστια έκταση δημόσιας γης (πάνω από ένα εκατομμύριο στρέμματα), που στο υπέδαφος της υπάρχουν εκτιμημένα κοιτάσματα σιδηρονικελίου σημερινής αξίας περί τα 20 δις \$, ενώ παράλληλα με το εργοστάσιο της Λάρυμνας διαθέτει τρία μεταλλεία (Εύβοια, Βοιωτία, Καστοριά), ένα λιγνιτωρυχείο (Κοζάνη), δύο ιδιόκτητα λιμάνια και δύο οικισμούς.

Η ΛΑΡΚΟ είναι μια από τις λίγες εναπομείνουσες βαριές βιομηχανίες της χώρας μας, με διαχρονικά ετήσιο κύκλο εργασιών της τάξεως των 300 εκ. €, γεγονός που την καθιστά σημαντική πηγή οικονομικής ζωής για τους έξι νομούς που δραστηριοποιείται (Βοιωτία, Φθιώτιδα, Εύβοια, Καστοριά, Κοζάνη και Αττική), ενώ παράλληλα ως καθαρά εξαγωγική εταιρία στηρίζει και την Εθνική Οικονομία συμμετέχοντας στις Εθνικές εξαγωγές με ποσοστό 3%, εισάγοντας διαχρονικά περίπου ένα εκ. δολάρια την ημέρα.

Απασχολεί σε μόνιμο και εργολαβικό προσωπικό περί τους 1200 εργαζόμενους και με βάση το μητρώο των συνεργατών – προμηθευτών της εταιρίας, οι άμεσα και έμμεσα σχετιζόμενοι με τη ΛΑΡΚΟ ανέρχονται σε 13.000 φυσικά και νομικά πρόσωπα, γεγονός που υποδηλώνει ότι η ΛΑΡΚΟ είναι ένας πραγματικός πνεύμονας της οικονομίας, ειδικά στην ελληνική επαρχία που το πρόβλημα της ανεργίας είναι οξύ και δυσβάσταχτο.

Η ΛΑΡΚΟ ΩΦΕΙΛΕΙ ΤΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΛΕΓΧΟ.

Ο χαρακτήρας της εταιρίας πριν 40 χρόνια ήταν ιδιωτικός. Στην πρώτη δυσκολία και μόλις σταμάτησαν τα κρατικά «θαλασσοδάνεια», εγκαταλείφθηκε χρεωμένη στο έλεος του Θεού, αφού προηγουμένως είχε γίνει «ληστρική» εκμετάλλευση των πιο πλούσιων κοιτασμάτων της.

Αποδεικνύεται ότι αν δεν υπήρχε, επί σειρά ετών, ο δημόσιος έλεγχος της εταιρίας, που διασφάλισε την ορθολογική διαχείριση του ορυκτού πλούτου, μια από τις μεγαλύτερες και ελάχιστες καθαρά εξαγωγικές βαριές βιομηχανίες της χώρας μας, αυτή δεν θα υπήρχε με συνέπεια την απώλεια δεκάδων δις ευρώ από την Εθνική οικονομία.

Η ΛΑΡΚΟ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ ΜΙΑ ΚΕΡΔΟΦΟΡΑ ΕΤΑΙΡΙΑ και δεν μπορεί να αξιολογηθεί από τα οικονομικά στοιχεία μιας μικρής χρονικής περιόδου.

Δεδομένου ότι το σιδηρονικέλιο είναι χρηματιστηριακό προϊόν, η ΛΑΡΚΟ το διαθέτει με βάση τις τρέχουσες τιμές των διεθνών χρηματιστηρίων, που ανάλογα με τις παγκόσμιες συνθήκες, παρουσιάζουν μεγάλες διακυμάνσεις. Επίσης, λόγω του ότι πληρώνει σε ευρώ και πουλά σε δολάρια, είναι καθοριστική και η ισοτιμία των δύο αυτών παγκόσμιων νομισμάτων. Συγκρίνοντας οικονομικά στοιχεία παρελθόντων ετών, λ.χ. 2007 και 2013, με περίπου ίδια παραγωγή (19.000 τόνοι) και ίδια έξοδα (300 εκ €), ο κύκλος εργασιών της εταιρείας ήταν 550 και 207 εκ € αντίστοιχα, δηλαδή μια διαφορά στα έσοδα 343 εκ. ευρώ, γεγονός που οφείλεται καθαρά στις μεγάλες διακυμάνσεις των διεθνών τιμών του Νικελίου και στην ισοτιμία ευρώ € - δολαρίου \$.

Την τελευταία 5ετία (2014 – 2019) οι διεθνείς τιμές του Νικελίου κινήθηκαν – με πρωτοφανή ένταση και διάρκεια - στα χαμηλότερα επίπεδα της 15ετίας, δημιούργησαν την συγκεκριμένη περίοδο μια αρνητική οικονομική εικόνα η οποία όμως **σύντομα θα ανατραπεί από την ανοδική πορεία των τιμών του Νικελίου που έχει αρχίσει να διαμορφώνεται το τελευταίο διάστημα.**

Η σημερινή οικονομική κατάσταση της ΛΑΡΚΟ, και όπως αυτή παρουσιάζεται μονοδιάστατα στο σύνολο της από συγκεκριμένα ΜΜΕ, είναι στοχευμένη και εξυπηρετεί σκοπιμότητες που έχουν σχέση με το ξεπούλημα της και σε καμιά περίπτωση δεν ανταποκρίνεται με τις πραγματικές δυνατότητες της εταιρίας.

Μάλιστα, αν συσχετίσουμε διαχρονικά τις τιμές του νικελίου με το λειτουργικό κόστος της εταιρείας, διαπιστώνουμε ότι η ΛΑΡΚΟ διαχρονικά είναι κερδοφόρα, παρ' όλες τις κακοδιαχειρίσεις των παρελθόντων ετών. Αν λ.χ. η αντιστάθμιση των τιμών (hedging) της περιόδου 2006-2009 που κόστισε στην ΛΑΡΚΟ περί τα 500 εκ.ευρώ, είχε χρησιμοποιηθεί για το σκοπό για τον οποίον έχει επινοηθεί και όχι προς συμφέρον τρίτων, η εταιρία σήμερα δεν θα είχε κανένα πρόβλημα και θα είχε θωρακίσει το μέλλον της για τουλάχιστον μια δεκαετία ακόμη.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΛΑΡΚΟ

Παράλληλα και με δεδομένο το πολιτικό διακύβευμα της ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ και της ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ, θα πρέπει να επανεξεταστεί σοβαρά η προοπτική καθετοποίησης της παραγωγής με τη **δημιουργία μονάδας παραγωγής**

ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΟΥ ΧΑΛΥΒΑ. Είναι μεγάλη απώλεια για τον τόπο και την εθνική οικονομία, να υπάρχουν οι βασικές πρώτες ύλες, (Σιδηρονικέλιο από την ΛΑΡΚΟ και Σιδηροχρώμιο από το Βόλο), που σε συνδυασμό με την υπάρχουσα σύνδεση της παραγωγικής διαδικασίας να μπορεί να επιτευχτεί σημαντικά μειωμένο κοστολόγιο παραγωγής ανοξείδωτου χάλυβα, και εντούτοις όλα αυτά να μένουν αναξιοποίητα.

Η δεύτερη, εξίσου σημαντική προοπτική, είναι **η αξιοποίηση του κοβαλτίου** που εμπεριέχεται μέσα στο κράμα του σιδηρονικελίου και η οποία, λόγω τεχνικής αδυναμίας διαχωρισμού κοβαλτίου από νικέλιο, δεν πραγματοποιείται. Αυτό σημαίνει ότι με τις σημερινές τιμές χάνονται 70-100 εκ. δολάρια ετησίως από τη μη εξαγωγή του κοβαλτίου. Οι ανάγκες της Ε.Ε. σε κοβάλτιο εκτιμώνται ότι το 2025 θα είναι 53.000 τόνοι, αλλά μόνο 2.300 τόνοι παράγονται εντός της Ε.Ε. (Φινλανδία). Το υπόλοιπο προμηθεύεται κυρίως από τη Ρωσία και το Κονγκό. Το κοβάλτιο έχει χαρακτηριστεί από την Ε.Ε. ως στρατηγική πρώτη ύλη, αφού είναι απολύτως αναγκαίο για την παραγωγή μπαταριών των οποίων η ζήτηση θα αυξηθεί κατακόρυφα λόγω της αποφασισμένης μεταστροφής της αυτοκινητοβιομηχανίας στην ηλεκτροκίνηση. Εάν η ΛΑΡΚΟ επενδύσει και στην **Υδρομεταλλουργία** θα είναι σε θέση να παράγει 2.000-3.000 τόνους κοβαλτίου τον χρόνο, καλύπτοντας συνολικά το 10% των αναγκών της Ε.Ε. μαζί με τη Φινλανδία. Με αυτά τα δεδομένα και προς όφελος ακόμη και της Ε.Ε., **η ΛΑΡΚΟ λόγω του Κοβαλτίου μπορεί να χαρακτηριστεί στρατηγικής σημασίας βιομηχανία για την Ε.Ε** και να αρθεί η απόφαση για την ανάκτηση των κρατικών ενισχύσεων ενώ παράλληλα θα μπορεί να χρηματοδοτηθεί, όχι μόνο η επένδυση της υδρομεταλλουργίας από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, αλλά και η αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών ζητημάτων καθώς και η αντιμετώπιση του ενεργειακού κόστους με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Για να γίνουν φυσικά όλα αυτά, χρειάζεται πολιτική βούληση, πατριωτισμός, όραμα, ικανή διοίκηση με γνώσεις και εμπειρία, ενθουσιασμό και όρεξη για το εγχείρημα, σκληρή δουλειά και συντονισμός, από πολλούς ενδιαφερόμενους φορείς. Με τέτοιες, εθνικής σημασίας επενδύσεις θα ανακάμψει η οικονομία της χώρας και θα ξεπεραστεί η οικονομική κρίση που μαστίζει την κοινωνία μας και όχι με την απαξίωση της ΛΑΡΚΟ.

Παράλληλα, θα πρέπει να δρομολογηθεί μια σειρά από μελέτες που θα στοχεύουν είτε στην πλήρη αξιοποίηση των κοιτασμάτων, είτε στο φθηνότερο κοστολόγιο, είτε στην αξιοποίηση και άλλων αναπτυξιακών δυνατοτήτων που υπάρχουν στην εταιρία, όπως:

- Αξιοποίηση των υποπροϊόντων (σκουριά, αδρανή υλικά, κλπ).
- Συμπαγωγή Ενέργειας.
- Αξιοποίηση των αδειών για εγκατάσταση Φωτοβολταϊκών.
- Αξιοποίηση των υπαρχόντων εγκαταστάσεων (π.χ. Λιμάνια) και για άλλους σκοπούς.
- Χρήση του φυσικού αερίου σαν καύσιμη υλη, κλπ .

ΛΑΡΚΟ ΚΑΙ ΣΤΑΣΗ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (Ε.Ε).

Η Ε.Ε, όπως γενικότερα για την οικονομία μας, έτσι και ειδικότερα για τη ΛΑΡΚΟ και τις δημόσιες επιχειρήσεις, έχει διαδραματίσει διαχρονικά αρνητικό ρόλο. Η Ε.Ε. μέχρι τώρα πρωτοστατεί στο κλείσιμο και ιδιωτικοποίηση της ΛΑΡΚΟ, κάνοντας λόγο για νόθευση ανταγωνισμού, παρόλο που δεν υφίσταται ανταγωνιστής της ΛΑΡΚΟ, ούτε στη χώρα μας, ούτε και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αφού είναι η μοναδική μεταλλευτική εταιρεία που παράγει σιδηρονικέλιο από εγχώρια μεταλλεύματα.

Επειδή κάποια χρονική στιγμή (προ δεκαετίας) το Δημόσιο συμμετείχε στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας και εγγυήθηκε ένα τραπεζικό δάνειο το οποίο σήμερα έχει σχεδόν αποπληρωθεί, η Ε.Ε το θεώρησε σαν παράνομη κρατική ενίσχυση και σήμερα απαιτεί από το ελληνικό κράτος να ανακτήσει από την ΛΑΡΚΟ το ποσό των 136 εκ € συν των τόκων, **γεγονός που αν συμβεί η ΛΑΡΚΟ οδηγείται στο κλείσιμο λόγω αδυναμίας να ανταποκριθεί.**

Όπως γνωρίζουμε είναι πολυάριθμες οι περιπτώσεις που δόθηκαν πραγματικές κρατικές ενισχύσεις από άλλες Ευρωπαϊκές χώρες σε επιχειρήσεις τους με την Ε.Ε να εθελotuφλεί προκλητικά, αλλά στην περίπτωση της ΛΑΡΚΟ επιλέγεται η πιο σκληρή και παράλογη στάση.

Οι επικλήσεις και τα επιχειρήματα της Ε.Ε. είναι αστεία από την στιγμή που δεν υπάρχουν ανταγωνιστές στην Ευρώπη . Απλά είχε επιλεγεί το κλείσιμο και **παράδοση της εταιρείας στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα και μάλιστα ελεύθερη βαρών και υποχρεώσεων** . Ακόμη και η ταφόπλακα της σημερινής δημόσιας ΛΑΡΚΟ, που είναι οι παράνομες κρατικές ενισχύσεις, για τον ιδιώτη δεν θα ισχύουν. **Μα αν διαγραφούν τα χρέη, μπορεί να λειτουργήσει και η σημερινή ΛΑΡΚΟ, τώρα ειδικά που ανεβαίνουν οι τιμές διεθνώς.**

Η ΛΑΡΚΟ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΙΜΟΤΕΡΗ ΚΑΜΠΗ.

Δυστυχώς, αυτός ο ιστορικά βιομηχανικός κολοσσός παγκοσμίου εμβέλειας και αναγνώρισης, με συσσωρευμένα προβλήματα από πολιτικές επιλογές και κακοδιαχειρίσεις παρελθόντων ετών, αντί να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης απέναντι στην κρίση που μαστίζει την Ελληνική οικονομία, έχει εγκαταλειφθεί στην τύχη του και αντιμετωπίζεται απαξιωτικά.

Αυτό φαίνεται ξεκάθαρα και από την **κοστολόγηση της ενέργειας**. Διεθνείς μελέτες έχουν καταγράψει το κόστος της ενέργειας σε ενεργοβόρες βιομηχανίες στην χώρα μας να είναι κατά 80% ακριβότερο έναντι άλλων χωρών της Ε.Ε., όπως η Γερμανία, η Γαλλία, το Βέλγιο και η Ολλανδία, ιδιαίτερα στην ΛΑΡΚΟ που είναι η δεύτερη ενεργοβόρα βιομηχανία στην Χώρα μας, η τιμή της ενέργειας, από το 2006 υπερδιπλασιάστηκε και για αρκετά χρόνια μετέπειτα η τιμή χρέωσης ήταν κατά πολύ ακριβότερη έναντι άλλων, αντίστοιχων παραγωγών, όπως του Αλουμινίου της Ελλάδας, με αποτέλεσμα το κόστος της ενέργειας

να είναι μη διαχειρίσιμο και να φτάσει στο 30% του συνολικού κόστους, συσσωρεύοντας όλα αυτά τα χρόνια μεγάλες υποχρεώσεις προς την ΔΕΗ.

Στο ίδιο, πολιτικά εχθρικό, περιβάλλον για την ΛΑΡΚΟ κινείται διαχρονικά η Ε.Ε. μέσω της παράλογης και στοχευμένης απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανταγωνισμού για ανάκτηση 136 εκ. € του Δημοσίου από την ΛΑΡΚΟ, που έχει δημιουργήσει ένα τρομερό αδιέξοδο στην προοπτική βιωσιμότητας της.

Στόχευση όλων αυτών των πολιτικών είναι το ξεπούλημα της ΛΑΡΚΟ και του ορυκτού πλούτου που εκμεταλλεύεται, στα ιδιωτικά συμφέροντα των εγχώριων και διεθνών επιχειρηματικών ομίλων.

Είναι αξιοσημείωτο ότι η ΛΑΡΚΟ υπέστη μεγάλη οικονομική ζημιά στα τέλη του περασμένου

έτους από τους χειρισμούς της Κυβέρνησης καθώς οι Δημόσιες απαξιωτικές δηλώσεις των αρμοδίων υπουργών σε συνδυασμό με την πρόωγη αναγγελία της εκκαθάρισης ήταν αρκετή αφενός μεν για να προκαλέσει την ανανέωση συμβολαίων πώλησης του Σιδηρονικελίου με πολύ μεγάλη έκπτωση (discount) επειδή εκτιμήθηκε ότι υπάρχει αβεβαιότητα στην συνέχιση της λειτουργίας της ΛΑΡΚΟ. Αφετέρου δε δημιούργησε οικονομική ασφυξία στην εταιρία από την απώλεια πίστωσης της αγοράς και των συνεργατών της με ότι αυτό συνεπάγεται για την παραγωγική διαδικασία.

ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΗΣ ΛΑΡΚΟ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ είναι καθαρά βιομηχανικοί εργάτες πλήρως εξειδικευμένοι. Δεν είχαν ποτέ τις εργασιακές σχέσεις του Δημοσίου. Απασχολούνται σε σκληρές και αντίξοες συνθήκες, σε καμίνια με θερμοκρασίες 1500 °C και σε υταίθρια μεταλλεία, με ότι αυτό συνεπάγεται. Τα θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα είναι δεκάδες. Στην 55χρονη ιστορία της αριθμούνται πάνω από 80 νεκροί εν ώρα εργασίας και εκατοντάδες άλλους από επαγγελματικές ασθένειες. Οι εργασιακές συνθήκες είναι αυτές της ελεύθερης αγοράς και διαμορφωμένες μέσω συλλογικών συμβάσεων εργασίας, με απολύσεις και διαθεσιμότητες στο παρελθόν.

Οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ, παρόλο που εκτίθενται καθημερινά σε άκρως ανθυγιεινό περιβάλλον, παρόλο που έρχονται αντιμέτωποι με διαρκή κίνδυνο απώλειας της ίδιας τους της ζωής, ωστόσο αμείβονται για το μεν 80% του προσωπικού που έχει ενσωματωθεί από εργολαβίες, την τελευταία 12ετία με τις κατώτατες απολαβές που προβλέπουν οι Κλαδικές Συμβάσεις, ενώ στο σύνολο των εργαζομένων οι μισθοί έχουν «παγώσει» 13 χρόνια, από την τελευταία Επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση του 2007.

Η συμμετοχή της μισθοδοσίας του προσωπικού στο συνολικό κόστος της εταιρίας, είναι της τάξεως του 17%, ποσοστό αρκετά χαμηλό για τα διεθνή και εγχώρια επιχειρηματικά δεδομένα αντίστοιχων εταιρειών του κλάδου.

Τα παραπάνω μεγέθη του μισθολογικού κόστους έχουν μειωθεί δραματικά για τους εργαζόμενους μετά την εφαρμογή των παράνομων και εξοντωτικών περικοπών του άρθρου 21 του Ν.4664/2020 (κατάργηση Δώρων Πάσχα -Χριστουγέννων, επιδομάτων άδειας, μειώσεις βασικών μισθών, κλπ) που το έχουν συρρικνώσει μεσοσταθμικά τουλάχιστον κατά 40%.

B. ΤΑ ΠΟΛΛΑΠΛΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 21 ΤΟΥ Ν. 4664/2020

Λίγους μόνο μήνες μετά την κατά πλειοψηφία ψήφιση και θέση σε ισχύ της διαδικασίας ειδικής διαχείρισης της εταιρίας, φάνηκαν υπό το πρίσμα και των πρόσφατων παγκόσμια καταστροφικών συνεπειών της Πανδημίας, τα αδιέξοδα αποτελέσματα της:

1. Η παραγωγική δραστηριότητα της εταιρίας υπολειτουργεί στο 20% των παραγωγικών δυνατοτήτων της.
2. Οι μεσοσταθμικές περικοπές στο μισθολογικό κόστος και τις αποδοχές των εργαζομένων ξεπέρασαν τα αριθμητικά όρια που είχε υπόψη η Βουλή των Ελλήνων όταν πλειοψηφικά ψήφισε την σχετική νομοθετική ρύθμιση. Ενώ στην Βουλή κατά την συζήτηση του νομοσχεδίου δηλώθηκε από τους αρμόδιους υπουργούς ότι το μισθολογικό κόστος είναι της τάξεως των 47 εκ. ευρώ, η ειδική διαχείριση τους διαψεύδει λέγοντας ότι αυτό είναι 42,5 εκ.
3. Η εταιρία με αρχική ευθύνη των αρμόδιων Υπουργών που την έχουν απαξιώσει μέσα από δημόσιες δηλώσεις, έχει μπει στο δρόμο της απαξίωσης και της έλλειψης αξιοπιστίας στους συνεργάτες, προμηθευτές και πελάτες στην εγχώρια και διεθνή αγορά. Αυτή την στιγμή μας ζητείται από πελάτες σιδηρονικέλιο χωρίς να υπάρχει δυνατότητα κάλυψης.
4. Έχει συσσωρευτεί σε βάρος της παρουσίας της, πλήθος απαιτήσεων μεταξύ των οποίων μεγάλες απαιτήσεις των ίδιων των εργαζομένων και συνεργατών στις οποίες αδυνατεί να ανταποκριθεί ακόμη και με πρόσθετες οικονομικές ενισχύσεις του Ελληνικού Δημοσίου.
5. **Η διορισθείσα δικαστικά ειδική διαχείριση** στις ελάχιστες ημέρες που άσκησε έργο, πλην της στελέχωσης με πλήθος νέων ακριβοπληρωμένων συνεργατών του περιβάλλοντος της που τους χρεώνει στην εταιρία ενώ απαξιώνει τους υπάρχοντες εργαζόμενους, από τις πρώτες μέρες με τις επιλογές της ήρθε σε σύγκρουση με τους εργαζόμενους της ΛΑΡΚΟ.
 - Στερείται οποιοδήποτε ολοκληρωμένου επιχειρησιακού σχεδίου λειτουργίας της ΛΑΡΚΟ και αδυνατεί να ανταπεξέλθει έστω και στο έργο της διαχείρισης που δικαστικά της ανατέθηκε.
 - Δεν έχει καταθέσει την παραμικρή πρόταση για την διασφάλιση των θέσεων εργασίας, των εργασιακών δικαιωμάτων και αποζημιώσεων απόλυσης-συνταξιοδότησης των εργαζομένων της εταιρίας.
 - Η παραγωγική διαδικασία υπολειτουργεί.
 - Το πλουσιότερο σε ποιότητα μεταλλείο της Καστοριάς έχει τεθεί εκτός λειτουργίας ενώ συντηρεί εργολαβίες πολλών εκ. ευρώ για την αποκάλυψη μεταλλευμάτων τα οποία προορίζονται ως "δώρο" για τον ενδεχόμενο αγοραστή.
 - Οι εγκαταστάσεις του εργοστασίου και ο εξοπλισμός των μεταλλείων δεν συντηρούνται.
 - Οι κανόνες υγιεινής και ασφάλειας δεν τηρούνται.
 - Οι εργολάβοι κινήθηκαν νομικά όταν αρνήθηκαν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους
 - Δεν κατέβαλε ούτε τις οφειλόμενες αποζημιώσεις σε προσωπικό που αποχώρησε πριν τον διορισμό της ενώ αρνείται ακόμη και την καταβολή της νόμιμης αποζημίωσης σε όσους έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μετά τον διορισμό της, έμεινε αδρανής στην καταγγελία των ασφαλιστηρίων συμβολαίων του προσωπικού τα οποία δεν φρόντισε να εξυπηρετήσει με αποτέλεσμα να στερούνται των αποζημιώσεων ακόμη και οι οικογένειες εργαζομένων που έχασαν την ζωή τους από εργατικό ατύχημα.

- Παραδέχθηκε ότι δεν έκανε ορθή και νόμιμη εφαρμογή των δικών της κριτηρίων περικοπών των αποδοχών του προσωπικού και δεν αποδίδει στους εργαζομένους όσα πρέπει να επιστρέψει λόγω του λανθασμένου υπολογισμού που εφάρμοσε.
 - Παρεμβαίνει παρανόμως στη συνδικαλιστική δραστηριότητα, αυθαιρετεί σε βάρος των εργαζομένων και τους συκοφαντεί με στοχευμένη παραπληροφόρηση ενώ έχει δημιουργήσει στεγανά στην οικονομική διαχείριση εγείροντας θέμα αδιαφάνειας στην διαχείριση δημόσιου χρήματος.
 - Δεν μπορεί να δεσμευτεί για τον τρόπο ολοκλήρωσης της διαδικασίας που έχει αναλάβει ομολογώντας καθημερινά ότι χωρίς γενναία κρατική χρηματοδότηση δεν θα καταφέρει να ολοκληρώσει το έργο της.
6. Όλες οι ανωτέρω αρνητικότες εξελίξεις προστίθενται στην παγκόσμια κρίση των αγορών λόγω κορωνοϊού, την αβέβαιη προοπτική για την τύχη και τις τιμές που μπορούν να φέρουν τα περιουσιακά στοιχεία της εταιρείας που καθημερινά απαξιώνονται κάτω από τη δύναμη και την ταχύτητα των εξελίξεων ενώ η ιδιωτικοποίηση με τα σημερινά δεδομένα επιβεβαιώνεται ότι θα αποτελέσει διαδικασία ξεπουλήματος εθνικού πλούτου στα χέρια ανταγωνιστών με υπονόμηση εθνικών πλουτοπαραγωγικών και οικονομικών συμφερόντων.

Σήμερα πιο έντονα παρά ποτέ γίνεται εμφανές ότι οδηγούνται σε μεγάλο και επώδυνο αδιέξοδο το Δημόσιο Συμφέρον, η Εθνική Οικονομία, η Εκμετάλλευση του Ορυκτού Πλούτου, οι Εργαζόμενοι, οι Τοπικές Κοινωνίες, οι Συνεργάτες της Επιχείρησης καθώς:

Δεν διασφαλίζεται η συνέχεια της εταιρίας με την παραγωγική μορφή που έχει εδώ και μισό αιώνα.

Όχι μόνο δεν διασφαλίζονται οι θέσεις και οι σχέσεις εργασίας, αλλά υπάρχουν ρητές προβλέψεις για το αντίθετο.

Χάνονται όλα τα προβλεπόμενα εκ του νόμου, εργασιακά δικαιώματα και απολαβές, για τους εργαζομένους, οι οποίοι τα έχουν θεμελιώσει με την προσφορά εργασίας δεκαετιών, σε δύσκολες και αντίξοες συνθήκες εργασίας και είναι πληρωμένα με βαρύ φόρο αίματος,

χωρίς να υπάρχει δυνατότητα νομικής προστασίας παρά μόνο πολιτικής.

Είναι η ώρα να ληφθεί η σωστή Πολιτική Απόφαση και να επαναρρυθμιστεί Νομικά το Παρόν και το Μέλλον της ΛΑΡΚΟ με την Ολόψυχη Στήριξη των εργαζομένων οι οποίοι αποτελούν το διαχρονικά το μεγαλύτερο Κεφάλαιο στην περιουσία της Επιχείρησης.

Η ΛΑΡΚΟ, η σημαντικότερη αυτή ελληνική βιομηχανία, κατάφερε να επιζήσει πάνω από 50 χρόνια με χρήσιμες κερδοφόρες, αλλά και ζημιογόνες, διότι για μεγάλο διάστημα δεν κυριάρχησε μια απόλυτα μονοσήμαντη θεώρηση, δηλαδή μόνο το οικονομικό αποτέλεσμα αλλά το συνολικό κοινωνικό -οικονομικό ισοζύγιο κόστους-οφέλους.

Για αυτό σήμερα δεν πρέπει να αγνοηθεί πως η ΛΑΡΚΟ, παρόλα της τα προβλήματα και τις αναξιοποίητες δυνατότητες της, παραμένει μια δυναμική εταιρεία, με σημαντική συμβολή στη βιομηχανία, στην απασχόληση και στο συναλλαγματικό ισοζύγιο της χώρας, λόγω της εξαγωγικής της φύσης.

Είναι αδιανόητο εν μέσω των τραγικών επιπτώσεων της Πανδημίας σε μια κορυφαία μεταλλευτική βιομηχανία που μπορεί να διασφαλίζει χιλιάδες θέσεις εργασίας και τζίρο εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, να απαξιώνεται, να συρρικνώνεται και να οδηγείται σε ενδεχόμενη Πτώχευση. Την έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι, οι τοπικές κοινωνίες και η ίδια η Εθνική Οικονομία και γι' αυτό θα πρέπει να αξιοποιηθούν όλα εκείνα τα εργαλεία που υιοθέτησε η Ευρωπαϊκή επιτροπή στις 19.3.2020 με το πλαίσιο υποστήριξης (Temporary Framework) για την διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, που άλλαξε ριζικά το πλαίσιο για την κρατική ενίσχυση βάσει του άρθρου 107 της συνθήκης της Ε.Ε, όπως έχουν πράξει άλλες χώρες.

Παράλληλα είναι αξιοσημείωτο ότι πολλές ισχυρές χώρες της Ε.Ε (Γερμανία, Ιταλία, Γαλλία, κλπ) έχουν ανακοινώσει ότι θα προστατεύσουν κρατικές ή ιδιωτικές εταιρίες σε στρατηγικούς τομείς παραγωγής και αν χρειαστεί θα κρατικοποιήσουν επιχειρήσεις που θα κινδυνεύσουν μέσω της απευθείας ενίσχυσης σε ίδια κεφάλαια. **Το μόνο που χρειάζεται είναι πολιτική βούληση.**

Είναι αδιανόητο οι εργαζόμενοι να μην προστατεύονται από την Ελληνικό Κράτος, με προϋπηρεσίες από 10 έως και 40 χρόνια και το κράτος που είναι και βασικός μέτοχος να μην τους διασφαλίζει τις νόμιμες αποζημιώσεις και τα στοιχειώδη εργασιακά δικαιώματα, χωρίς ασφάλεια στο χώρο δουλειάς και χωρίς μέτρα κοινωνικής προστασίας παρότι υπάρχει πρόβλεψη στην παρ. 3 του Α.21.Ν.4664/2020 και παρ. 4 του Α.14^Α.Ν3429/2005. Να μην διασφαλίζει τις θέσεις εργασίας σε μια εταιρία με τεράστιες προοπτικές. Να μην διασφαλίζει την συνέχεια μιας τεράστιας βιομηχανίας που έχει τρομερές αναπτυξιακές δυνατότητες και θετικό αποτύπωμα στο εθνικό ισοζύγιο εξωτερικών πληρωμών.

Μόνο από το γεγονός ότι στα μεταλλεία της ΛΑΡΚΟ βρίσκονται οι κύριες ποσότητες των πολύτιμων μετάλλων Νικελίου και Κοβαλτίου που υπάρχουν σε όλη την Ε.Ε, είναι αντιληπτή η τεράστια δυναμική και αξία του ορυκτού πλούτου που αξιοποιεί η ΛΑΡΚΟ.

Γ. Η Πρόταση των Εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ

Προτείνουμε να κατοχυρωθούν άμεσα με Νόμο οι παρακάτω προτάσεις οι οποίες θα άρουν το αδιέξοδο στην Λειτουργία της Επιχείρησης που επέφερε το Αρ. 21 Ν4664/2020 και δίνουν δυναμική στην αξιοποίηση των τεράστιων αναπτυξιακών δυνατοτήτων της ΛΑΡΚΟ.

1. Να χρηματοδοτηθεί η ΛΑΡΚΟ από τον βασικό της μέτοχο για την αντιμετώπιση των άμεσων λειτουργικών της προβλημάτων.
2. Να ρυθμιστεί η τιμή της Ηλεκτρικής Ενέργειας με βάση την διεθνή πρακτική τιμολόγησης των αντίστοιχων βιομηχανικών μονάδων.
3. Να μετοχοποιηθούν τα χρέη της εταιρίας προς ΔΕΗ και παλαιά ΛΑΡΚΟ.
4. Να επανεξεταστεί η προοπτική καθετοποίησης της παραγωγής με την δημιουργία μονάδας παραγωγής ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΟΥ ΧΑΛΥΒΑ.
5. Να ολοκληρωθούν οι μελέτες για την ΥΔΡΟΜΕΤΑΛΟΥΡΓΙΑ προκειμένου να αξιοποιηθεί το ΚΟΒΑΛΤΙΟ που σήμερα χάνεται.
6. Να χαρακτηριστεί η ΛΑΡΚΟ στρατηγικής σημασίας βιομηχανία της Ε.Ε. , λόγω ΚΟΒΑΛΤΙΟΥ, διεκδικώντας την ακύρωση της απόφασης της Ε.Ε για τις κρατικές ενισχύσεις και την χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή τράπεζα Επενδύσεων για επενδύσεις στην Υδρομεταλλουργία, τα περιβαλλοντολογικά και την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές.
7. Αξιοποίηση των εργαλείων που υιοθέτησε η Ευρωπαϊκή επιτροπή στις 19.3.2020 με το πλαίσιο υποστήριξης (Temporary Framework) για την διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, που άλλαξε ριζικά το πλαίσιο για την κρατική ενίσχυση βάσει του άρθρου 107 της συνθήκης της Ε.Ε.

8. Να γίνουν μελέτες για την αξιοποίηση των τεραστίων σε ποσότητες υποπροϊόντων της εταιρίας.(Σκουριά , αδρανή υλικά , κλπ).
9. Να επαναξιολογηθεί σοβαρά η επέκταση των δραστηριοτήτων της ΛΑΡΚΟ και σε άλλους τομείς όπως η παραγωγή ενέργειας μέσω ανανεώσιμων πηγών.
10. Να γίνει αξιοποίηση των ιδιοτήτων Λιμανιών για εξυπηρέτηση και άλλων εμπορικών μεταφορών .
11. Να γίνουν μελέτες – ακόμη και σε συνεργασία με τις τοπικές κοινωνίες - για την αξιοποίηση των τεραστίων σε έκταση εξοφλημένων νταμαριών και των ιδιοτήτων εκτάσεων γης που έχουν απολέσει το παραγωγικό ενδιαφέρον.
12. Να ξεκινήσει το ήδη αποφασισμένο έργο σύνδεσης του δικτύου παροχής φυσικού αερίου με το εργοστάσιο της ΛΑΡΥΜΝΑΣ.

Συμπερασματικά και πέρα των παραπάνω αναπτυξιακών προτάσεων, **ΟΛΟΙ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΛΑΡΚΟ**, πριν είναι πολύ αργά, θεωρούμε αναγκαία την ανάληψη πολιτικών πρωτοβουλιών για λήψη **ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ** και **ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ** ,που:

- ✓ Θα διασφαλίζουν τον δημόσιο έλεγχο στην ΛΑΡΚΟ για την ορθολογική διαχείριση του ορυκτού πλούτου.
- ✓ Θα διασφαλίζουν:
 - την συνέχεια της εταιρίας,
 - τις θέσεις εργασίας ,
 - τα νόμιμα εργασιακά δικαιώματα που έχουν περικοπεί,
 - την ασφάλεια στους χώρους δουλειάς.

Αθήνα 13 Ιουνίου 2020
ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΛΑΡΚΟ